

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyilttér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Irodalmunk.

„Van is nekünk irodalmunk!” Ó, tudjuk, hogy ezzel a fitymáló megjegyzéssel fogja kísérni egy-egy poseur azt a kijelentésünket, hogy ezuttal irodalmunk felől van némi mondanivalónk. A „poseur” „blagueur” sat. címekért nem félünk a párbajra kihívástól: van szerencsénk ismerni — természetesen csak nagy vonásaiban — a külföld irodalmát, megvan a helyes mértékünk annak megítélésére, hogy nekünk igenis van értékes irodalmunk s hogy, a ki ezt nem akarja elismerni, az csak „pózol”, nagyképüsködik, dicsekszik azzal, hogy van külföldi műveltsége, de valójában vagy a külföld irodalmát nem ismeri s azért hiszi, hogy annak a legnagyobb tisztelettel tartozik — vagy pedig a mi irodalmunkat fitymálja ismeretlenül.

Sőt leverjük ezt a külföldieskedő uri embert, ellenfelünket, ha kell, azzal, hogy mi is poseba vágjuk magunkat és azt kérdezzük fennhéjázó hangon a műveltség ugynevezett székesfővárosától, az írók paradicsomától: Páris, van-e Shakespeared, Danted,

Ibsened? van-e Perófid és még száz olyan igazán nagy alakod, a milyen hála a Gondviselésnek akad a többi európai irodalmunkban!? Ilyen keresztkérdések közt a mieinket kicsinylő „blagueur”-ök is zavarba jönnek s hamar térdet-fejet hajtvá, külföldieskedéseikből kigyógyulnak. Mert azt be kell látni, hogy a valóban nagy író, költő, olyan sajátos egyéni és nemzeti, hogy más nemzeteknél nem találhatni párját; de, hogy annak a más nemzetnek azért már nincs becses irodalma: az nagyon téves vélemény volna.

Olvasóközönségünk nagy többségéről vétek volna föltennünk, hogy legalább is a hazai irodalmat nem ismeri, számára tehát nem szükséges bizonyítgatnunk, hogy irodalmunk magas színvonala nem Herczeg Ferenczenek a mostanában megjelent („Idegenek között” cz.) regényével kezdődik; hanem messze visszanyulik a kétszázéves, manap újra felkapott kurucnóták előtti időkhöz. Azt már kevesebben tudják, hogy az irodalom s a közönség kölcsönös egymásrahatása is ősrégi minálunk, s hogy a költészet termékeinek ismerete nálunk

mindig a műveltséghez tartozott.

Azzal meg épen eldicsekedhetünk, hogy a szűkebb értelemben ugynevezett sajtó, vagyis a hírlapirodalmunk már is milyen méltó társa a külföldinek, nagy világsajtónak. A közgazdasági rovat ugyan ritkán van hivatott kézben, mert ez a szakma nálunk nagyon is új, nincs elég érzékünk iránta, de a tartalmas politikai rész, a gazdag újdonsági rovat, a változatos szépirodalmi tárcza — alig találhatók mind egy együtt akár a francia vagy angol, akár a németországi hírlapirodalomban; még a bécsi jár hozzánk legközelebb vagy talán mi ő hozzá, de az most már egyre megy, mert a sajtó illetévent, minősége már vérünkkelé vált, igényünk, szükségletünk lett. Sem a francia lapoktól nem tanultuk el a hirrovat ürességét s a legkevesebbé irodalmi formájú értesítés alatt a rovatvezetőnek előtérbe tolaakodó névalírását, sem a „Times”-tól nem azt, hogy minden cikkét ezzel kezdi: „Tisztelt Szerkesztőség!” vagy, a mi ezzel egyértelmű: „Lapunknak a következőket írják”.

Igaz, hogy a mi laptulajdo-

T Á R C Z A.

Szomorú viszontlátás.

Ádor Jenőt a rimócei földbirtokost nagy szerencsétlenség érte. Felesége a bájos Etelka meghalt.

Ádor nagyon szerette hitvesét és ez a csapás teljesen lesújtotta. Nagy bujában mégis maradt egy vigasza, leánya a szép Juliska, a ki teljes hasonmása volt anyjának.

Egykor abban találta vigaszát Ádor, ha reá nézett, mindig elhunyt neje jutott eszébe.

Juliska nagyon szép leánynya fejlődött és nagy hire volt a környéken.

Akadtt is számos udvarlója. A környék fiatal emberei mind udvaroltak neki, nem pusztán szépségéért, de azért is, mert Ádor Jenő gazdag ember hírében állott.

De Ádor el volt tökévelve, hogy nem adja oly könnyen oda leányát. Teljesen ki-

fogástalan fiatal embernek kell annak lennie, a ki a Juliska kezére pályázik.

Juliska közönyösen viseltetett a fiatal emberek iránt, csak egy tudta tetszését megnyerni, Jenőfi Aladár huszárhadnagy. De ez a kérő apjának sehogy sem tetszett, a minnek az lett a következménye, hogy Juliska egy napon nyomtalanul eltűnt.

Jenőfi Aladár szöktette meg őt és a fővárosba vitte, ahol csakhamar el is hagyta.

Ádor kétségbeesése leirhatatlan volt. A fővárosba tette át lakását, hogy eltűnt leányát kinyomozza, de fáradsága sokáig hiába való volt.

Szomorúan teltek itt napjai, mert folyton leányára gondolt. Ugyan hova tűnhetett el a bájos gyermek?

E bús gondolattal foglalkozva sétálgatott Budapest utcáin egy csillagtalan novemberi estén.

Végtelen fájó sovárgás lepte meg szívét, melytől nem képes szabadulni.

Eh mit, mormogá magában, elüzöm-

ezeiket az élembe tolongó gyötrő emlékeket. Megyek szórakozni. Letért a Váci utcáról és több utcán keresztül sietve egy kétes hírű ház előtt megállapodott és a csengettyűjét meghuzta. A kapu hirtelen feltárul, meleg lég csapja meg a belépő arcát, ki a fényesen kivilágított, szőnyeggel bevont lépcsőkön lassan felmegy és díszes szalonba lép.

A szalon elegansan, divatosan van berendezve, a falon néhány olajfestmény szerelmi jeleneteket ábrázolva.

A ház asszonya fölemelkedik és hajlongva siet a vendég elé:

Méltóztatik az albumot átlapozni, kérdé undok mosolylyal a némben és eltávozott.

Ádor kezébe vette és elkezdett lapozgatni benne. A kép mind fiatal hölgyet ábrázolt, némely arcot kihívó mosoly tett pikánssá, mást a rajta előmlő szomorúság érdekessé. Mennyi szépség, fiatalság volt itt együtt és ez mind az ördögé.

Egyszerre csak mintha golyó taláta volna homlokán, visszapatant Ádor, resz-

nosaink nem olyan dús gazdagok, mint pl. Mosse, a páratlanul szerkesztett „Berliner Tagblatt“ kiadója, a ki egy tudóst a világ körül utaztat kényelmesen, csak azért, hogy olvasói az exotikus földrészekből érdekes utleírásokat kapjanak. A mi szerkesztőinknek, lapkiadóinknak sokszor nem áll módjukban, hogy minden rovat élére elsőrangú szakembert állítsanak érdeme szerinti díjazással. De az átlag lelkiismeretes munkáját igazolja, hogy a közönségnek is, a versengő lapársaknak is elég okuk van komolyan venni lapjaink szerepét, van szelleme, képessége hirlapiróink nagy többségének, s annak segítségével lapjuknak súlyt tudnak adni. Ezt az elismerést nemcsak a székesfővárosban megjelenő, hanem a vidéki (főleg napi) lapok is általában kivívták.

Az írói és hirlapirói világra ugyanazt a horoszkopot állítjuk fel, mint az olvasóközönségre: a nagy átlag ma sokkal magasabb színvonalon áll műveltség és tudás dolgában, mint pl. 20-30 évvel ezelőtt, bár kiváló nagy lángelme, mint a közönség közt kiváló Meccenas, alig van. De talán jól van így — s ha már így van és nem áll módunkban változtatni rajta, nyugodjunk bele, — mert, ha igaz, hogy nehéz, nagy időkben támadnak a kiváló nagy férfiak: akkor ma, a tisztos közepszer korszakában, nem élünk igazán nehéz idők. Tehát az ország jólléte, nemzetünk nyugodt haladása nincs veszélyeztetve. S egyelőre ez a legszebb áldás, a melyet a Gondviseléstől — a Magyarok Istenétől kérhetünk.

kető kezéből majd kiesett az album, halántékában, szívében a vér hevesen lüktetett, míg szeme rémülten meredt egy aroképre.

Jaj, nekem, jaj! — tördelé kétségbeesve — ez az én eltűnt gyermekem aroképe, csak hogy nem a szerény gyermeké, hanem a kacér nőé. Az ajkán most már kihívó mosoly, a szemében emésztő tűz.

A háziasszony belépett, de nem törődött Jenő dult arcával. Látott ő már ilyet. Ez az „üzlet“ hatalmas adag közönyt és szivtelenséget kíván és e tulajdonokkal a tisztelt asszonyság bőven rendelkezett.

Tetszett választani? Ádor szótlánul rámutatott leánya aroképre.

Megérkeztek Ádor agyában lázasan kergették egymást a gondolatok. Nem is gondolatok, mert oly súlylál nehezedett rá az iszonyú való, hogy félig eszméletlen volt. Kopogás hallatszott, szép fiatal hölgy lépett mosolyogva a szobába.

Ádor Jenő mereven ránézett, a nő rémülten rezzent vissza és ájultan hanyatlott a parketre.

Ádor Jenő letérdelt melléje. — Megtaláltalak, jaj nekem, hogy megtaláltalak.

Varsányi Gyula.

H i r e k.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel kérjük lapunk t. előfizetőit, kiknek előfizetése e hó végével lejár, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Kérjük továbbá lapunk barátait, hogy lapunkat ismerőseik körében is terjesztzeni sziveskedjenek.

— **Országos vásárok.** Hétfőn, április elsején vidékünk két közeli községében lesz egyszerre országos vásár, nevezetesen Barcson és Szulokon. A szomszédos két község vásárja így előreláthatólag gyenge fog lenni, mi legnagyobb baj iparosainkra nézve.

— **Hideg márczius.** A hosszú, szigorú, tél még nem elégette meg uralkodását márczius végén téli hideget érzünk s reggelenkint a hó fehérre meszeli a földet s a táj egész téli képet mutat. Különös szeszélye ez az időjárásnak, mely károkkal jár s a gazdák ugyanis elvannak már késve a tavaszi munkálatokkal. Országszerte ily zord idők járnak, helyenkint hóviharakkal. A szokatlan szigorú télnek mégis az az egy jó hatása van, hogy a már nagyon elszaporodott mezei egereknek nagy részét elpusztította, melyek oly nagy károkat okoztak a gazdáknak.

— **Különös kedvezmény** az, melyet a hirdetési rovatban foglalt könyvhirdetéseinkben tisztelt olvasóinknak nyújtunk. A legértékesebb és igazán becses tartalmu művek, oly mélyen leszállított áron kaphatók kiadóhivatalunkban, hogy módjában van szegénynek-gazdagnak egyaránt, alig számbavehető összegért, pompás értékes könyvek, sőt egész könyvtár birtokába jutni. Minden hirdetett mű új és felvágatlan állapotban van. A ma megjelent hirdetésben foglalt műveken kívül még számos hazai és külföldi jelesebb írók művei vannak raktárunkon, melyekről hetenkint váltakozva teszünk említést.

— **Pártoljuk a honi ipart!** Magyarország legnagyobb rózsza és kertészeti telep kezelőse most bocsájtotta ki ez ideit feltűnést keltő bő tartalommal és magyarázatokkal ellátott nagy képes árjegyzékét. E roppant nagy kiterjedésű kertészeti telep a legkényesebb igényeket is kielégíti s kapható százezreivel is a folyton virító remontant szegfű, klattai óriás szegfű, fehér tollas szegfű, óriási Japáni Chrysanthemumok, pálmák, egyéb szoba és levél növények, szőnyeg és mindenfajta dísz növények, továbbá nemesített óriás nagy gyümölcsű köszméte és ribizli-fák a legkiválóbb fajta gyümölcs-fák, díszfák, díszcserejék, fenyők, saját termésű vetelemény és virág-magvak stb. felelősség mellett. Különösen a telep rózsái érdemlik meg, hogy róluk külön is megemlékezzünk, mert előnyük az, hogy magról nevelt alanyokban vannak nemesítve és szabad földben teleltek, tehát azonnal kiültethetők s fogamzása minden kétséget kizárólag biztos. Több mint 100.000 drb. különféle legszebb fajta rózsza van szállításra készen a következő árban: alacsony törzsű gyöknes (wurzelecht) darabja 20 kr, magas törzsű 3-tól 6 láb magasságban drbja 35 kr. Részletes árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve azonnal megküldi a „Várad-velencei műkertészeti és rózsatelep Nagyváradon.“

— **Állatok emléksobrai.** Az „Állatvédelem“ című lapban olvassuk a következőket: Sokan azt hiszik, hogy állat nem követhet el életében olyat, amiért szobrot érdemelhet holta után. Hát efféle érdemeket szerzett állat nem is gyakori s ha a Pegazus és Bucephalus néven ismert lovaknak mégis szobra van, ez nagyon

régi időben csináltatott s az ujjabbkori állatszobrok rendszerint nem egyes állat-individuumok emléksobrai, hanem emberek emléksobrainak járulékaik vagy kiegészítő részei. Legujabban két állatszobor kelt érdeklődést, mert magát az állat-individuumot örökíti meg és magasztalja fel. Ezek egyikét egy Dél-Afrikában elesett angol tisztnek édes anyja emeltette, fia Blaky nevű csataménjének emlékére. Ez a derék állat hordta ugyanis gazdáját a háboru alatt a Moddertől Kimberleyig s innen Bloemfonteinig, hol aztán a megpróbáltatások áldozatául esett. A kedvenc paripa díszes emlékszólopára a grófi nő a következőket vésette: „A kedves és hű Blakynak, a derék vadász lónak és első rendű csataménnek, emlékül.“ A másik állat-emlékszóbor ezidő szerint csak tervezetik, de bizonyosra vehető, hogy létesül. Párisban ugyanis nagyban gyűjtik már közadakozásból a pénz egy, a Bernhard-hegyi hőtorlaszok között felállítandó „kutya-szóborra“, mely a világhírű Barry nevű eb emlékének van szánva. Ez a kolostor-eb, mint ismeretes, 12 éven keresztül „foglalkozott“ sikeresen a hó és jéghegyek közötti utakon eltévedt és szerencsétlenül járt emberek megmentésével, s a feljegyzések szerint nem kevesebb, mint 40 ember életét mentette meg, hogy egy sajnos félreértés folytán a megmenteni szándékolt 41-ik ember kezéből vegye a halált. Egy napon ugyanis egy hólavina alá sodort ember megmentésére sietett a derék állat. A halállal küzködő boldogtalan ember látva, hogy egy rémséges erejű nagy kutya megragadja, végső erejének megfeszítésével hegymászd botjának hegyét az állatba döfte. A keserves vonítást hallva, emberek siettek a kolostorból a helyszínére, de ekkor az annyira szerettet és nagyrabecsült Barry, áldásos működésének színterén már halálvonalglásban volt s ki is mult. A felállítandó emlékre ezt a felírást akarják tenni: „Barry — Negyven embert mentett meg s a 41-ik megölte.“ Tragédia ez is a maga nemében s említésre mindenestre méltó. (r. r.)

— **A hűbéri rendszer.** Az egyes történelmi korszakok társadalmának képe az Ó-korból csak töredékesen maradt ránk. Ismerjük Egyiptomnak, Görögországnak, Rómának rabszolga-tartó arisztokracziáját, de nagyobb nemzeti vagy éppen egész földrészen elterjedt társadalmi szervezettel nem találkozunk egész a Középkorig. A hűbériségnek azonban egész rendszerét világosan ismerjük. A nemesek és nem nemesek, a földbirtokosok és szegények különbségén alapult ez is, de sokat fejlődött az Ó-korhoz képest és előkészítője lön az njkori átalakulásoknak. A nem nemes jobbágya lön az urnak, kisebb nemesek csoportosultak a főbb urak körül, a kitől jószágot fogadtak el haszonélvezetre, a főúr a királytól is. Ennek fejében a hűbérés hűségességet tett urának, a kit minden vállalatában segíteni tartozott. Kardot, dárdát vagy lobogót kapott a hűbérés hűbér-urától az invenstitura alkalmával, fegyvert, a melylyel urát védeni tartozott. Vad és nyers volt ez a kor, de ragyogó és hősi. Ünnepek, lovagi tornák és háboruk tették az élet fűszerét, a pert is harcokkal intézték el, istenitéleti pártbajt vívtak s a legyőzött fél elvesztette pörét. A hűbér-rendszerrel szorosan összeforrt a lovagság. Ez a harcok virága, a harc és a bajvívás művészete. Lovag csak nemes szülők gyermeke lehetett. A fiugyermeket hét éves korában elvitték a szülei háztól valamely kitűnő lovag udvarába, hogy annak erényeit eltanulja. 14 éves koráig mint apóród kísérte a vár urát és asszonyát vadászatokra és növelte erejét és ügyességét. Mint inas is szolgálta urát. A tanulási évek elteltével, 18—20 éves korában felvették a lovagok rendjébe. Testi-lelki tisztaságának jeléül megfürdött, megáldozott s fehérbe öltözve, két lovag közt az oltárhoz lépett. Mire után a pap megál-

dotta kardját és a lovat, kinek udvarában szolgált, kardjával vállára ütött eszakkal: „Lovagá avatlak az Atyának, Fiunak és Szentléleknek nevében.” Így forrt össze az egyházzal a Középkor e fényes intézménye, melyről egy egész nagy történelmi korszak nyerte nevét és melyről ma is a legszebb románczok szólnak, mely vezető eleme volt több emberöltőnek s ideálja a személyes bátorságon alapuló harcra. A lovagi szerelem bájos képei maradtak ránk szép balladákban, románczokban tanujául annak, hogy a nehéz, erős várak hideg kőfalai között költői szívek éltek. Csak hogy ezeknek életük is költőibb volt és közelebb állott egész érzésük bájához.

Akkor éltek azok a mesés lelkű férfiak, akik csak egyszer szerettek, de örökre szerettek, szívük vérért ontották a hitért, míg szívük fölött őrizték egy hölgy kis szalagját lovagi színükül. A lovagokról mond szép történeteket a Nagy Képes Világtörténet V. kötete, melyből most jelent meg a 99. és 100. füzet. Az egész nagy mű 12 kötetből fog állani, szerkesztője dr. Marczali Henrik akadémikus, egyetemi tanár; az V. kötetet a kitűnő tollú történetíró, dr. Mika Sándor írta. Egy kötet ára diszkötésben 16 korona, kapható füzetként (a 60 fillér) és havi részletfizetésre is a kiadó-társulatnál, Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaságánál, Budapest, VIII., Üllői-ut 18-dik szám.

— **„Állatvédelem”** czimen új havi lap jelent meg Monostori Károly szerkesztése alatt Budapesten. Azoknak a lapja lesz ez, kik meleg szeretettel s könyörülettel viseltetnek a szegény oktalan állatok iránt, itt fognak tömörülni azon nemes czéllal, hogy a többi ember társaik szívét is könyörületre bírják s megvédjék a szegény állatokat a rossz bánásmódtól, kínzásoktól. Megtanulhatni itt, hogy kell az éhező kis madárkákát táplálni a zord, hideg télen, midőn vastag hó takarja a földet s megtanulhatni több üdvös dolgot, mi egyrészt az állatok iránti szánalomra, másrészt pedig hasznos dolgokra tanít azok gondozása körül. A lap előfizetési ára 1 évre 4 korona, egyesületi tagoknak 2 korona. Megrendelhető Budapesten Ne-felejtés-utca 14.

— **A köhögés** gyakran előhírnöke a tüdőbajnak, miért is nem ajánlható eléggé ilyen köhögés gyors megszüntetése. E czélra legmelegebben ajánlhatjuk a kitűnő ízű és páratlan hatású Réthy Béla b.-csabai gyógyszerész által készített pemetefü-czukorkát, mely mindennemű hurutot, rekedtséget néhány nap alatt biztosan megszüntet. E közkedvelt czukorkák mindenütt kaphatók dobozonként 60 fillérért.

— **Husvétii képes levelezőlapok** gyönyörű kivitelben kaphatók a barcsi könyvnyomdában.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomorhaj, étvágytalanság, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika vérszegénység, ideges fogfájásban szenvednek, használják a világhírű Pserhofer vértisztító labdacokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelső rangú orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot vélünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő szert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tekeres, mely 6 doboz a 15 labdac 1.05 frt. A pénz előleges beküldése után 1 tekeres 1.25 frt-ért, 2 tekeres 3.30 frt-ért 3 tekeres 3.35 frt-ért bérmentve küld Pserhofer J. gyógyszer-tára, Bécs, I. Singerstrasse 15.

C s a r n o k.

Testvéri szózat — a testvérekhez.

(Irtta és felolvasta: Szalóky Dániel Csokonyában 1901. márczius 15-én.)

Tisztelt Közönség!

Minden vallásban — bármily hitfelekezettel tekintünk is — talizmánul a „hit, remény és szeretet” három ragyogó csillaga vezérel földi boldogságra és égi üdvösségre. A nemzetek életében: a polgári s társadalmi jólét, békesség és boldogság előmozdítására is különösen három eszme szerencsés alkalmazása és gyakorlatba vétele teremthet áldásos következményeket: a szabadság, egyenlőség és testvériség!

Régi jelszavak ezek, de sohasem voltak oly erőteljesen hangoztatva, mint az 1848. évi február és márczius hónapjaiban — Európaszerte! A boldogulás és üdvözülés varázsigei voltak ezek! Az ezen jelszavak irányítása mellett alkotott törvények nyomában felszabadították a jobbagyságot, szabaddá tették a sajtót, megszüntették a faj- és vallásbeli hátrányos megkülönböztetéseket! Mily csudákat művelt a szabadság napjának felkelése, a törvény előtti egyenlőség érvényesülése s az igazi testvériség gyakorlatba vétele hazánkban: dicső és ragyogó példáit tünteti fel ennek szabadságharcunk története.

Hazánkban — a tudvalévő nemzetiségi és vallásfelekezeti viszonyok között — máig is és örök időkre szükséges ezen eszméknek hangoztatása és gyakorlati alkalmazása: a társaskörökben, a társadalmi életben, a hitfelekezetek érintkezéseiben s az országos törvények alkotásában és végrehajtásában egyiránt.

In hoc signo vinces.

Ily nagy jelentőségű lévén ezen elveknek alkalmazása: hasznos dolgot cselekszünk (ha százszor esünk is ismétlésekbe), hogy a szabadságról, egyenlőségről és testvériségről elmélkedjünk.

Ezt akarom én most igen röviden tárgyalni, különösen a testvériség érvényének szükségességét és áldásos voltát emelvén ki ezuttal.

A dolog természetében rejlik az oka annak, hogy különbség van közöttünk testi és szellemi tehetségeinkre, társadalmi és vagyoni helyzetünkre nézve. E tekintetben keresni vagy követelni az egyenlőséget: hiábavalóság volna; de nem is kívánatos az. Az östermelő földmives nélkülözhetetlensége mellett, a földmivelés eszközeit és az öltözködés kellékeit elkészítő iparosra, — a termékek értékesítését közvetítő s a fogyasztási cikkek előteremtő kereskedőre, — a test és lélek orvosaira, — az iskola és templom tanítóira, papjaira s általában a közszükséglet által megteremtett mai különböző állású és foglalkozású polgártársakra multhatatlan nagy szükségünk van. Így lévén a dolog: egymásra s egymás megbecsülésére vagyunk utalva.

Mint hogy pedig a szerencse isten-asszonya legnagyobb kedvenczétől is sokszor el-elfordítja mosolygó orcáját s így a gazdagok és hatalmasok szegényekké, alacsony sorsuakká lehetnek: nincs helye a büszke, gőgös kevélységnek a legszegényebb és legegységűbb testvérrel szemben sem.

S mivel a tudóstól sokat tanulhat a

tudatlan, — a gazdag segítségére lehet a szegénynek: jól rendelte Isten, hogy fölöttünk és előttünk is vannak szerencsésebb helyzetű testvérek: s így az alattvalónak, szegénynek és sorsüldözöttnek sem szabad irigykednie s a neki árnyékot és oltalmat adó fát bántalmaznia!

Közveszély idején s a háborus időszakokban a legegyszerűbb polgártárs karjára, részvételére s honszerelmére is szükségünk van s így vétek volna a mindennapi hétköznapi küzdelmei között lenézni és megutálni a szegényebb sorsu s alacsonyabb állású testvért!

Hazánkban a sok idegen ajku nemzetiségek között honfiai kötelességünk nekünk magyaroknak — hitfelekezeti különbségre való tekintet nélkül — jó békességben, jó egyetértésben és testvérszeretettel élünk! A költő parancsszerű felkiáltását tehát, hogy: Minden ember legyen ember és magyar, Akit e föld tart s egével betakar — el ne felejtjük soha!

Menjünk el minél többször a hazaszeretet ilyen oltáraihoz közösen imádkozni s aztán munkálkodjunk is együtt egy szívvel egy lélekkel szívesen a hazaboldogságáért!

Eljen a testvériség!

181 szám.

901. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíróságnak 900 V. 299/11. számú végzése következtében Dr. Kaufer Jenő pécsi lakos ügyvéd által képviselt **Hirschfeld S.** pécsi czég javára **Kis Geczi János** gyöngyös-melléki lakos ellen 139 kor. 46 fillér s jár. erejéig 1900. évi június hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 814 koronára becsült 150 mérő csöves kukoricza, 15 mérő zab, 8 mérő köles, 2000 drb. II. r. téglá, tölgyfagerendák, 1 drb. jégsekreány és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíróság 900 V. 299/11. számú végzése folytán 139 kor. 46 fill. tőkekövetelés, annak 1900. évi január hó 1. napjától járó 5 százalék kamatai és a bíróság már megállapított költség erejéig alperes lakásán Gyöngyösmelléken leendő eszközzésre **1901. évi április hó 2-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezzel javára elrendeltetik.

Szigetvár, 1901. évi február hó 24-én.

Boncz Lajos
kir. bír. végrehajtó,

Jobb és megbízhatóbb gazdasági és kerti magvak

nem léteznek, mint a minőket
27 év óta szállít

Mauthner Ödön

és kir. udvari magkereskedése
Budapesten.

Irodák és (VII., Rottenbiller-utca 33.
raktárak: ((Közuti villamos megállóhely.)

Elárúsító (VI., Andrásy-ut 23.
helyiségek: ((A m. k. operával szemben.)

226 oldalra terjedő képes árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

Szives tudomásul.

Alólirott mint okleveles

ácsmester

és

építés vállalkozó

Bareson telepedtem le s ajánlom magamat a legkisebb szakbavágó munkáktól kezdve a legnagyobb építkezések, úgy terv- és költségvetések pontos elvállalása és elkészítésére. Nagyobb városokban szerzett több évi gyakorlataim után tapasztalataim elég biztosítékot nyújtanak az elvállalt munkálatok pontos és lelkiismeretes elkészítésére, melyeket mindenkor a legmértányosabb árakért teljesítek.

Magamat a nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánlva, maradtam

Bares, 1901. márczius hóban

kiváló tisztelettel

Ligeti Lajos
okleveles ácsmester és
építési vállalkozó.

3-8

Párisi magyar

kiállítás kalauza és teljes leírása. Számtalan eredeti felvétel után készült képpel. Az összes kiállítók névsorával 500 oldalnyi terjedelemben.

Ára 6 korona helyett 40 kr.

Megrendelhető: a „Bares és Vidéke” kiadóhivatalában.

Székely Sámuel

Politikai és

közgazdasági könyv.

A világ összes érdekességeit tárgyaló 660 oldalas mű.

Ára 4 frt. helyett 80 kr.

Ugyanez diszkötésben

5 frt. helyett 1 frt. 40 kr.

Megrendelhető a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatalában.

JÓKAI MÓR

Egy magyar nábob.

Nagyalaku diszkiadás, Jókai fényképezési képével és 64 sikerült szövegképen kívül 8 aquarell-reprodukezióval. 500 oldal tartalom, fényes allegorikus, dus arany és dombornyomású diszkötésben: védőtokkal

9 frt helyett 4 frt 50 kr.

Megrendelhető a „Bares és Vidéke” kiadóhivatalában.

MALOT HECTOR

A Világ Szállodája.

Regény 4 kötetben.

Fordította: Sasvári Ármín.

A regény négy kötetének címei:

I. Chamberlain ezredes. II. Ida és Carmelita.

III. Lucillière inquisito. IV. Teréz.

4 kötet 6 frt bolti ár helyett
3 frt 45 kr.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában.

PETŐFI SÁNDOR

ÖSSZES KÖLTEMÉNYEI.

Teljes, 450 oldalra terjedő kiadás. Petőfi szobormásával diszített egész vászonkötésben

1 frt helyett 55 kr.

Megrendelhető a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatalában.

Sandeau Gyula.

M A D E L A I N E.

Francia regény.

Ára 1 frt helyett 45 kr.

200 oldal terjedelem.

Megrendelhető a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatalában.

A bűvészet könyve.

Irta: TOLNAI SIMON.

Egyszeri olvasás után tüneményserű és meglepő mutatványok produkálhatók!! A mű 500 magyarzó képpel van ellátva. Függelékül:

A leleplezett spiritizmus.

Ára diszköt. 3 frt helyett 2 frt 50 kr.
Megrendelhető a „Bares és Vidéke” kiadóhivatalában.

Twain Mark és Warner K. D.

Az aranyozott kor.

Amerikai regény.

Fordította MUDRONY PÁL.

3 kötet ára 3 frt helyett
1 frt 40 kr.

Megrendelhető a „Bares és Vidéke” kiadóhivatalában.